

*С. В. ГАРМАШ***ДЕСТРУКТИВНИЙ ХАРАКТЕР МЕНЕДЖМЕНТУ УКРАЇНСЬКОГО «РЕФОРМУВАННЯ» (ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ, ПОРІВНЯННЯ)**

Метою роботи є аналіз відкритих джерел інформації з ціллю підтвердження деструктивного характеру українського «реформування» через кланово-олігархічну модель правління, виявлення причин та наслідків цього процесу, надання практичних рекомендацій щодо запобігання подальшому руйнуванню державності. Було запропоновано на основі методу порівнянь дослідити шляхи та інструментарій перетворення України за роки її незалежності з шостої економіки у світі у саму бідну націю Європи і Норвегії – з самої бідної країни Європи у другій половині 20-ого століття у найбільш процвітаючу країну світу. На підставі порівнянь статистичних показників та урахування думок відомих громадських діячів, спеціалістів у різних галузях було доведено, що у країні є два головні вороги: 1) іноземний спекулятивний капітал та 2) місцевий олігархат, який обслуговує цей самий капітал заради власних переваг і власної наживи, грабуючи країну та її народ. Виявлено, що основою процвітання норвезького народу, як і будь-якого, є елементи його ментальності: працьовитість, чесність, законслухняність, патріотизм тощо. Доведено, що моральне та інтелектуальне зубожіння української влади, кланово-олігархічна авторитарна модель управління країною, цілеспрямоване знищення економіки корумпованими можновладцями заради власного збагачення, цинічне зовнішнє управління країною в інтересах іноземних кланів та корпорацій є основою корупційного знищення країни, її державності. Надлишок професійної некомпетентності та відвертої дурні «нових облич» без професійного минулого, але з розвиненим хапальним рефлексом тільки прискорюють деградацію влади, менеджменту всіх рівнів та знецінюють ступінь довіри народу до цієї влади. Більшість населення України давно вже зрозуміло, що поклатися у теперішній ситуації залишається тільки на себе, а імітація реформ у країні своєю ціллю має лише перенаправлення фінансових потоків, вивільнення території України від її населення, стрімке збагачення можновладців та цілеспрямоване знищення державності.

Ключові слова: кланово-олігархічна модель управління, моральна та інтелектуальна деградація влади, корупція, непотизм, іноземний спекулятивний капітал, деструктивне реформування, знищення державності

*С. В. ГАРМАШ***ДЕСТРУКТИВНИЙ ХАРАКТЕР МЕНЕДЖМЕНТА УКРАЇНСЬКОГО «РЕФОРМУВАННЯ» (ПРИЧИНИ, ПОСЛЕДСТВИЯ, СРАВНЕНИЯ)**

Целью работы является анализ открытых источников информации с целью подтверждения деструктивного характера украинского «реформирования» из-за кланово-олигархической модели правления, выявление причин и последствий этого процесса, предложение практических рекомендаций по предотвращению дальнейшего разрушения государственности. Было предложено на основе метода сравнений исследовать пути и инструментарий преобразования Украины за годы ее независимости из шестой экономики в мире в самую бедную нацию Европы и Норвегии - из самой бедной страны Европы во второй половине двадцатого века в наиболее процветающую страну мира. На основании сравнений статистических показателей и учета мнений известных общественных деятелей, специалистов в различных областях было доказано, что у страны есть два главных врага: 1) иностранный спекулятивный капитал и 2) местный олигархат, который обслуживает этот самый капитал ради собственных предпочтений и собственной наживы, грабя страну и ее народ. Вывявлено, что основой процветания норвежского народа, как и любого, являются элементы его ментальности: трудолюбие, честность, законопослушность, патриотизм и тому подобное. Доказано, что моральное и интеллектуальное обнищание украинской власти, кланово-олигархическая авторитарная модель управления страной, целенаправленное уничтожение экономики корумпированными чиновниками ради собственного обогащения, циничное внешнее управление страной в интересах иностранных кланов и корпораций является основой коррупционного уничтожения страны, ее государственности. Избыток профессиональной некомпетентности и откровенной дури «новых лиц» без профессионального прошлого, но с развитым хватательным рефлексом только ускоряют деградацию власти, менеджмента всех уровней и обесценивают степень доверия народа к этой власти. Большинство населения Украины давно уже поняло, что полагаться в нынешней ситуации остается только на себя, а имитация реформ в стране своей целью имеет лишь перенаправление финансовых потоков, высвобождение территории Украины от её населения, стремительное обогащение чиновников и целенаправленное уничтожение государственности.

Ключевые слова: кланово-олигархическая модель управления, нравственная и интеллектуальная деградация власти, коррупция, непотизм, иностранный спекулятивный капитал, деструктивное реформирование, уничтожение государственности

*SERGIY GARMASH***DESTRUCTIVE FACTORS OF UKRAINIAN "REFORMING" MANAGEMENT (CAUSES, EFFECTS, COMPARISONS)**

The purpose of the article is analyzing the sources of information in order to confirm the destructive features of Ukrainian "reforming" due to the clan-oligarchic model of governance in the country, identifying the causes and effects of this process, offering the practical recommendations to prevent the further destruction of statehood. It was offered, on the basis of the method of comparisons, to explore the ways and instruments of transforming of Ukraine over the years of its independence from the sixth economy in the world into the poorest nation in Europe and Norway - from the poorest country in Europe in the second half of the twentieth century to the most prosperous country in the world. Based on comparisons of the statistical indicators and taking into account the opinions of well-known public figures and experts in various fields, it was proved that the country has two main enemies: 1) foreign speculative capital and 2) local oligarchy, which serves this capital for its own preferences and own profit, robbing the country and its people. It is revealed that the basis for the prosperity of the Norwegian people, like any other, is the elements of its mentality: hard working, honesty, law-abiding, patriotism, etc. It is proved that the moral and intellectual impoverishment of Ukrainian power, the clan-oligarchic authoritarian model of governance in the country, the targeted destruction of the economy by corrupt officials for their own enrichment, the cynical external governance of the country in the interests of foreign clans and corporations is the basis of the corruption destruction of the country, its statehood. The excess of professional incompetence and obvious stupidity of "new faces" without a professional past, but with a developed grabbing reflex, only accelerate the degradation of power, the degradation of management at all levels and devalue the degree of people's trusting in this power. The majority of Ukraine's population understood long ago that relying in such situation remains only on itself, and the imitation of reforms in the country is aimed only the redirecting financial flows, freeing the territory of Ukraine from its population, rapidly enriching the officials and targeted destroying of statehood.

Key words: clan-oligarchic model of governance, moral and intellectual degradation of power, corruption, nepotism, foreign speculative capital, destructive reforming, destroying of statehood

Вступ. «Звісно, що міжнародні рейтинги країни відображають її позиції серед інших країн світу за загальними статистичними показниками, а також спеціальними соціальними, економічними та політичними індексами й рейтингами. Про сталий розвиток економіки України та про суттєве гальмування цього розвитку в умовах системної кризи свідчать дані різноманітних рейтингів» [1, с. 190]. А в умовах системної штучної кризи, навмисного руйнування державних інститутів, професійної некомпетентності та корумпованості менеджменту по всій вертикалі, залежністю цього самого менеджменту від лобювання родинно-кланових інтересів певних олігархів за рахунок свідомого знищення економіки і пограбування населення країни в умовах зовнішнього правління країною іншими родинними кланами та міжнародними корпораціями (плівки Деркача, Лероса та ін.) представляють інтерес статистичні показники виконання держбюджету країни, яку нещадно та цинічно грабують майже 30 років її незалежності як власні олігархи з цілою зграєю політичних «патріотів»-приспосованців заради власної кишені, так і міжнародні фінансові установи.

Мета роботи. Метою роботи є аналіз відкритих джерел інформації з ціллю підтвердження деструктивного характеру українського «реформування» через кланово-олігархічну модель правління, виявлення причин та наслідків цього процесу, надання практичних рекомендацій щодо запобігання подальшому руйнуванню державності. На підставі порівнянь статистичних показників та урахування думок відомих громадських діячів, спеціалістів у різних галузях довести, що у країні є два головні вороги: 1) іноземний спекулятивний капітал та 2) місцевий олігархат, який обслуговує цей самий капітал заради власних преференцій і власної наживи, грабуючи країну та її народ.

Аналіз основних методів і літератури. Основними методами, які були використані під час роботи над статтею, є метод єдності аналізу та синтезу, метод експертних оцінок, метод порівнянь.

Проблемам реформування в Україні у різних галузях присвятили багато своїх робіт та публічних виступів вітчизняні науковці, громадські діячі, журналісти, українські політичні аналітики, спеціалісти у різних галузях такі, як Юрій Атаманюк, Вадим Герасимович, Максим Гольдарб, Василій Волга, Семен Глузман, Борис Тодуров, Михайло Погребінський, Юрій Подоляка, Михайло Чаплига, Руслан Бортнік та багато інших небайдужих до майбутнього своєї країни людей.

Аналіз стану питання. Україна пройшла складний шлях неоднозначних перетворень. «Від шостої економіки у світі до самої бідної країни Європи... Таким є шлях України у процесі переходу до ринкової економіки за часи незалежності. Від концепції «соціально орієнтованого бізнесу» до концепції «набиття власної кишені понад усе»... Таким стало гасло олігархів-можновладців» [2, с. 154].

Вже неважко у це повірити: «Україна – найбідніша країна Європи! Такий вирок було винесено країні Міжнародним валютним фондом, оскільки політика дешевої робочої сили та побудова сировинної моделі економіки призвели до зuboжіння широких верств працездатного населення та масової трудової міграції» [3, с. 222]. Принизливе досягнення країни: за роки незалежності в Україні сформувався цілий клас – клас заробітчан. З 18 мільйонів працездатного населення 10 мільйонів складають заробітчани, які наповнюють бюджет країни валютними надходженнями.

Результати дослідження. Для порівняння розглянемо завдяки чому у 20 столітті Норвегія перетворилася з однієї з найбідніших держав Європи в одну з найбільш процвітаючих країн світу.

«Норвезьке економічне диво – явище стрімкого росту норвезької економіки з початку 1970-х років (використовуючи свої природні ресурси вона сформувала надійний фундамент для промислового розвитку). Поштовхом і основною передумовою економічного зростання Норвегії стало виявлення у 1969 р. компанією Phillips Petroleum на шельфі Північного моря гігантського родовища нафти та газу Екофіск (Ekofisk). У 1972 р. урядом Норвегії створена державна нафтова компанія Statoil. Принцип 50 %-ої участі в кожній ліцензії на видобуток нафти. В кін. 90-х рр. в країні було створено спеціалізований фонд (Державний пенсійний фонд – Глобальний), в який відраховуються доходи від експорту нафти. У 2017р. розмір фонду досяг \$1трлн. Кошти фонду вкладаються в покупку державних облігацій розвинених країн, також на них купуються акції перспективних компаній». Як результат: Норвегія є однією з найбільш платоспроможних країн у світі; посідає перші місця з соціального забезпечення своїх громадян; у 2018 році середня нарахована зарплата в Норвегії становила 43 380 крон, що за середньорічним курсом складало 4730 євро» [4]. Для порівняння: в Україні середня нарахована зарплата у 2018 році складала 7810 грн. на місяць (243 євро); у 2019 році – 9205 грн. на місяць (342 євро).

Щодо природних родовищ. «Нафта оголошена надбанням народу, як і всі природні ресурси країни. Гроші від нафтових доходів йдуть на соціальні програми і Фонд Загального благоденства. І Норвегія поступово стала перетворюватися в одну з найбагатших країн світу, де ВВП на душу населення досягає 40 тис. доларів. За 30 років дохід Норвегії склав 454,5 млрд. доларів. Сьогодні нафтогазова промисловість дає 20 % ВВП Норвегії. У Північному і Норвезькому морях експлуатується 60 родовищ нафти і газу, і на черзі ще 136. Частка доходів від експорту нафти і газу в загальних від експорту доходів становить 45 %. На особистий рахунок кожного норвежця надходять відрахування від отриманого прибутку нафтових доходів. На сьогоднішній день ці відрахування становлять понад 100 000 доларів у кожного норвежця. На кожному

дитину, при народженні відкривається рахунок у банку, куди надходить не менше 3 тис. доларів доходів від податку на прибуток» [5].

Україна займає друге місце в Європі після Норвегії за обсягами покладів природного газу (за оцінками аналітиків, Україна має 1,1 трлн. кубометрів запасів газу; Норвегія – 1,78 трлн. кубів). Виникає правомірне питання: у чийх інтересах відбувається видобування та розподіл прибутку від реалізації цього природного ресурсу в Україні? Це питання давно вже є риторичним!

«Основою процвітання норвезького народу, як і будь-якого, є елементи його ментальності: працьовитість, чесність, законослухняність, патріотизм тощо» [4].

Задля досягнення процвітання країни ці риси повинні бути притаманні усім верствам населення. Але бандитська «прихватація» на кінці 20 – початку 21 століть народило прошарок українських ненажерливих олігархів-мародерів, для яких власне збагачення і влада задля цього самого збагачення стали понад усе. А їхня «інтеграція» у світові фінансові системи не дають їм змогу приховати свою кримінальну діяльність з виведення грошей з країни в офшори. Звідси їхня залежність від закордонних хазяїв та готовність зрадити державним інтересам країни, яку вони нещадно грабують і продовжують грабувати, знищуючи не тільки економіку, а й саму державність. Для цього послідовно впроваджується ціла низка так званих «реформ». Для їхнього втілення пропонується очолити проведення цих реформ цілій зграї так званих «соросят». Складається таке враження, що в Україні на ключові напрямки призначаються чиновники за принципом «дурний – ще дурніший» або «непорядний – ще більш непорядний». Так формуються корупційні системи з «однотумців», які підбирають собі подібних, для розгалуження «схематозу» бандитського пограбування країни з ціллю власного збагачення та лобіювання інтересів місцевих або закордонних хазяїв. Після своєї відставки всі ці «гончаруки», «нефьодови», «варланови», «смолії» здійснюють галас про якийсь «політичний тиск» на них аби уникнути справедливого покарання; спостерігається об'єднання їхніх зусиль у цьому напрямку. Дуже влучно охарактеризував ситуацію з Нацбанком та навколо нього економіст Юрій Атаманюк під час свого інтерв'ю на Politeka Online 03.07.2020:

«1. За шість років доля українських банків зменшилася з 56 % (в будь-якій незалежній країні їхня доля складає не менше 51 %) до 13 %. Більшість фінансових установ України не є українськими. В чийх інтересах вони діють можна тільки здогадуватися.

2. 2019 рік: при інфляції 4,1 % облікова ставка НБУ – до 19 %; кредитування бізнесу відбувається за умов 3% від облікової ставки (приблизно 21 %). Це був світовий рекорд на отримання Шнобілівської премії. Як наслідок, вся банківська система пішла у споживче кредитування, а не в виробництво. Вся політика Нацбанку була направлена на підтримку піраміди внутрішнього державного займу, оскільки кредитування зі ставкою 21 % апіорі – ризиковий

кредит. Тому комерційні банки купляли облігації, які були забезпечені державою => вилучалася гривнева маса => відбувалася ревальвація (посилення) гривні => бізнес не кредитувався => знищення української економіки та українського бізнесу.

3. На захист цих «авторитетних» злочинців-реформаторів стали іноземці, які отримують 30 % річних (євробонди в будь-якій європейській країні – під 2 % річних). Увесь прибуток бюджету, який міг би піти на розвиток, іде на обслуговування «злочинних» кредитів. Круті «реформатори» через Лондонський Citibank (основний оператор, через який проводиться фінансування та здійснюється купівля наших облігацій внутрішнього займу) заводять на купівлю цих облігацій корупційні гроші українського «менеджменту».

Отже, «ми були бідними, нас зробили жебраками, а такого цинічного пограбування можновладцями країна ще не знала» [6, с. 105]. «Оскільки в нашій країні поняття «влада», «бізнес» та «кримінал» давно та надовго стали тотожними поняттями, то перш за все, персональну відповідальність повинні нести ті, хто цинічно наживався і продовжує наживатися за рахунок інтересів країни» [7, с. 18]. Але це знову ж таки малоімовірно, оскільки «кишенькові» інституції державної влади настільки корумповані та насичені політикою непотизму, що їхня моральна деградація приймається апіорі [8]. «Можновладцям та олігархам дуже пощастило, що терплячі українці мало страйкують і вдовольняються жалюгідними копійками. Роботодавці – жадібні та соціально безвідповідальні. Держава в результаті зрощення влади і крупного капіталу втратила функції незалежного соціального арбітра та обслуговує корисливі інтереси олігархічних кланів. Протягом останнього часу в Україні відбувається лише профанація та імітація реформування системи оплати праці» [9].

Слід додати, що Україна – світовий рекордсмен з «поганих кредитів». «Кількість кредитів, які не обслуговуються позичальниками, в Україні перевищує 50 % при тому, що вже 10 % таких кредитів означає кризу» [10]. Про це заявив генеральний директор інвестиційної компанії Dragon Capital Томаш Фіала. «Причини цього інвестор бачить у відсутності незалежного правосуддя та правоохоронних органів. Чому таке відбувається? Тому, що позичальнику більш вигідно дати хабара судді та правоохоронним органам, тому що правоохоронні органи в Україні захищають корупцію і працюють як бізнесмени. Це – сама платоспроможна частина нашого населення» [10].

Також у цьому аспекті необхідно додати, що «... кланова система правління глибоко пустила свої деструктивні коріння як у особистість, так і в суспільство в цілому; як по горизонталі, так і по вертикалі...» [8, с. 86] «... усіх гілок влади, то вочевидь що довго ще будуть пхатися різнокаліберні «свинарчуки» до державного ресурсу заради дербану бюджетних коштів, спираючись на

мовчазливу і зовсім небезкорисну допомогу силових структур та «кишенькових» судів. Збагачення заради власного збагачення, не зважаючи ні на що та ні на кого, вже давно стало лейтмотивом більшості українського істеблішменту» [11, с. 122].

Міжнародні фінансові структури також мають своєю ціллю отримання прибутку будь-яким шляхом, вичавлюючи ресурсний запас міцності з країни-боржника. Віктор Суслів (ексміністр економіки, фінансовий експерт) дав наступну оцінку «співпраці» України з МВФ. «... можна стверджувати, що сьогодні МВФ диктує Україні правила гри, тому що МВФ ставить в переговорах свої умови, а Україна їх зазвичай приймає і буде приймати. По минулому досвіду роботи багатьох країн з МВФ всі знають, що МВФ жодну країну і ні з якого важкого становища ніколи практично не вивів, що це - тимчасові ефекти, пов'язані з перенесенням проблем в майбутнє.

По-справжньому, треба було б радикально змінити економічну політику, не так, як її представляє МВФ, а як здійснювали її країни, що успішно домогалися економічного розвитку, тобто переходячи до більш протекціоністської політики. Необхідно вести промислову політику, підтримувати науку, визначати пріоритети, і робити все те, що нинішній уряд поки не розуміє і не сприймає. Це вже незалежно від МВФ, оскільки політика МВФ все ж націлена на виплату боргів кредиторів» [12].

Перша спроба народних депутатів частково відродити вітчизняне машинобудування викликало обурення наших європейських «партнерів»-конкурентів. «Проект постанови передбачає вимогу забезпечувати при закупівлях машинобудівної техніки 15 % - 30 % виробництва частин для неї в Україні». Посол Євросоюзу попередив, що в ЄС розцінюють підтримку українського машинобудування як дискримінацію закордонних виробників [13]. Про який захист вітчизняного виробника провідної колись галузі промисловості та її реформування може взагалі йти мова за таких умов?!

За цих умов вже нікого не дивує, що «...економічні «успіхи» України почалися задовго до запровадження карантину та пандемії коронавірусу COVID-19. Унаслідок неправильного вибору вектора економічної інтеграції України у 2014 році наша країна зазнала колосальних втрат: падіння ВВП і деіндустріалізація, безробіття і трудова міграція, інфляція і девальвація, тотальна бідність і деінтелектуалізація. При цьому маніпуляції влади щодо пріоритетності та безальтернативності євроінтеграційного вектора жодним чином не корелюють із реальними параметрами економічного зростання та ефективністю обраного курсу.

Наприклад, якщо у 2013 році ВВП України, за даними Світового банку, становив \$ 183,3 млрд., то за підсумками 2019-го, виходячи з розрахункових даних Держстату та НБУ, усього \$ 153,8 млрд. Попереднього року цей показник становив \$ 130,8 млрд. Таким чином, ВВП України в доларовому еквіваленті за період 2014–2019 рр., за попередніми оцінками, скоротився на 16,1 %. Номінальний ВВП у фактичних

цінах за цей період скоротився на 5,7%, і насамперед через падіння на 6,6 % і 9,8 % в 2014–2015 рр. Таким чином, за попередніми оцінками, за підсумками 2019 року ВВП України становив 65,6 % від рівня 1990 року. Ще один макропоказник – номінальний ВВП у розрахунку на одну особу за підсумками 2019 року становив 94570 грн., або \$ 3658 (виходячи із середньорічного офіційного курсу НБУ 25,85 грн/\$), що на 9,3 % нижче відповідного показника 2013 року – \$ 4035» [14].

Безкарність можновладців за злочини перед країною та її народом стають мотиватором поширення безладдя та беззаконності в усіх сферах. Поки в Україні не буде невідомої персональної відповідальності – жорсткого покарання за скоєні злочини державних посадовців усіх рангів та олігархату в економічній площині, яка є базисом держави, – доти буде діяти впроваджений алгоритм: зайшов у владу чи держструктуру – награвував – поїхав жити до Лондона. Поки Україна не почне відстоювати власні державні інтереси та рішуче міняти політику «господарювання», направлену на ліквідацію власної державності, – доти у нас буде зникати зерно з держрезерву (150000 т зерна на Тернопільщині на суму в 800 млн. грн. – 2700 вагонів, які з'їли «миші на лексусах»); буде продовжуватися несправедливий перерозподіл прибутку (у 2019 році в Україні був нечуваний врожай зернових – 72 млн. т, прибуток від якого був розділений між 20 олігархами) та деребан олігархатом надр, земельного ресурсу, енергетичного та інших секторів економіки; продовжуватиметься ліквідація цілих галузей, які виробляли продукцію з високою доданою вартістю (машинобудування, літакобудування та ін., хоча Захід дуже зацікавлений у технологіях, які розроблялися ще за часів СРСР, і досі є актуальними); створення наглядових рад з іноземців (про яку незалежність може йтися мова); військовий «клондайк» на Сході країни, який є надприбутковим для різнокаліберних аферистів (продовження будівництва «стіни» – сітки-рабиці вартістю вже в 6,2 млрд. грн. та ін.); заохочення розбрату у середині країни (постійний галас стосовно «мовного», релігійного питань, штучне загострення відношень з сусідами та ін.); продовження медичної реформи, яка є неприкритим геноцидом проти українського народу та має на меті лише перенаправлення фінансових потоків та фізичне вивільнення території від її населення; у купі з медичним «реформуванням» дієво впроваджується «реформа» у сфері освіти – деструктивне дистанційне навчання, деінтелектуалізація, формалізація самого процесу навчання, коли втрачаються виховна та освітня функції, а акцент робиться лише на здобуття навичок заради поповнення класу «заробітчани»; цілеспрямоване збільшення боргового ярма (іноземне «кредитування») та інші «перетворення». Таке «реформування» неможливе у незалежній країні з приматом закону для всіх.

«... співпраця з МВФ важлива з точки зору зобов'язань, але радикально це співробітництво не вирішує інвестиційного клімату в Україні. Тут зовсім інші речі потрібно робити, починаючи від повного припинення війни на Донбасі, виконання Мінських угод до всіх інших у переліку заходів, які всі давно знають: завершення судової реформи, очищення судової системи, захист прав інвесторів і кредиторів.

Основні вимоги МВФ говорять нам про те, що законодавство, яке є, має ще й запрацювати. ... якби в законодавстві працювала правоохоронна система, то корупціонерів можна було б судити по старих статтях. Для цього не треба приймати окреме антикорупційне законодавство. Факти корупції укладаються у всі статті Кримінального Кодексу. Якщо є законодавство, то воно повинне починати працювати, як і все інше, а не просто декларувати своє існування, як в даний час»[12].

Для порівняння: «найдемократичніша монархія в світі поставила закон вище за все, вище релігії і традицій. Беззаперечне підпорядкування закону, починаючи з першої особи країни – короля. У Норвегії кожен повинен слідувати норвезькому закону, це стосується і іноземців, незважаючи на те, що він може йти врозріз зі звичною для них традицією» [5].

Висновки. Отже, державні інститути України обслуговують виключно інтереси своїх хазяїв – українських олігархів та місцевих всевдеоліт, закордонних фінансових структур та корпорацій за рахунок майбутнього українського народу. Щоб запобігти повному знищенню державності необхідно усвідомити, що у країні є два вороги: 1) іноземний спекулятивний капітал; 2) місцевий олігархат, якому ще дозволяють іноземні «партнери» грабувати власний народ.

Необхідно знайти волю та ресурс протидіяти цьому знищенню законними шляхами. І починати треба з місцевих виборів – заводити у владу справжніх патріотів своєї країни з професійним минулим; призначати гідних спеціалістів у своїх галузях очолювати держпідприємства. Такі люди ще є в Україні, і це не може не драгувати її ворогів.

Необхідно змінити саму модель правління в країні з олігархічно-кланової на соціал-демократичну; дієво дотримуватися примату закону для всіх – неминучість покарання за злочини перед державою та її народом; завести державний аудит в усі бюджетоутворювальні підприємства та Нацбанк; провести справедливую націоналізацію бюджетоутворювальних засобів виробництва (повернення власникам дійсно вкладених ними коштів у ці засоби); провести аудит усього держмайна; запобігти руйнуванню галузей, де виробляється продукція з високою доданою вартістю; провести перепис населення, зберегти кваліфікований людський капітал, який ще є в Україні та провести багато інших заходів, які щоразу стають лозунгами передвиборчих перегонів та швидко забуваються політиками після виборів.

Моральне та інтелектуальне зубожіння української влади, кланово-олігархічна авторитарна модель управління країною, цілеспрямоване знищення

економіки корумпованими можновладцями заради власного збагачення, цинічне зовнішнє управління країною в інтересах іноземних кланів та корпорацій є основою корупційного знищення країни, її державності.

Надлишок професійної некомпетентності та відвертої дурні (прем'єр-міністр – «профан в економіці», безграмотна міністерка освіти та інші «державники» з команди «соросят», «тютюнглові радники», постійні публічні «зашквари» урядовців за «об'явою» або за знайомством, або за прямим призначенням олігархату, оскільки інститути виконавчої влади давно вже розділені поміж олігархів), «нові обличчя» без професійного минулого, але з розвиненим хапальним рефлексом тільки прискорюють деградацію влади, менеджменту всіх рівнів та знецінюють ступінь довіри народу до цієї влади. Якщо за часів президентства Ющенка були обмануті надії народу на краще та справедливе майбутнє, то зараз – втрачені ілюзії на це майбутнє.

Слід додати, що більшість населення України давно вже зрозуміло, що поклатися у теперішній ситуації залишається тільки на себе, а імітація реформ у країні своєю ціллю має лише перенаправлення фінансових потоків, вивільнення території України від її населення, стрімке збагачення можновладців та цілеспрямоване знищення державності.

Список літератури

1. Гармаш С. В. Оцінка соціально-економічної ситуації на основі аналізу статистичних показників (на прикладі України) / С. В. Гармаш // *Вісник Нац. техн. ун-ту "ХПІ" : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва*. – Харків : НТУ "ХПІ". – 2013. – № 66 (1039). – С. 190-195.
2. Гармаш С. В. Від шостої економіки у світі до самої бідної нації Європи / С. В. Гармаш // *Актуальні проблеми економіки та управління в умовах системної кризи : матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 27 листопада 2019 р.* – Львів : Львівський інститут ПрАТ "ВНЗ "МАУП", 2019. – С. 154-156.
3. Гармаш С. В. Всебічна деградація як новий виток "розвитку" українського суспільства на сучасному етапі (значення людського ресурсу) / С. В. Гармаш // *Актуальні проблеми економіки та управління в умовах системної кризи : матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 28 листопада 2018 р.* – Львів : Львівський інститут МАУП, 2018. – Ч. 1. – С. 222-225.
4. Норвезьке економічне диво. 05.06.2016. [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Норвезьке_економічне_диво
5. Норвегія. Реальність Норвегії – мечта для Росії. 05.06.2016 [Електронний ресурс] // Режим доступу: <https://prizrak777.livejournal.com/166224.html>
6. Гармаш С. В. Реформування економіки чи подальше пограбування країни (значущість людського чинника) / С. В. Гармаш // *Актуальні проблеми економіки та управління в умовах системної кризи : матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 28 листопада 2017 р.* – Львів : Львівський інститут МАУП, 2017. – С. 104-107.
7. Гармаш С. В. Відсутність персональної відповідальності як мотиватор безладдя та беззаконня / С. В. Гармаш // *Стратегії інноваційного розвитку економіки України: проблеми, перспективи, ефективність : тр. 5-ї Міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф. студ. та молодих вчених, 20 грудня 2014 р. / ред. П. Г. Перерва, Є. М. Строчков, О. М. Гуцан*. – Харків : НТУ "ХПІ", 2014. – С. 18-19.
8. Гармаш С. В. Роль nepотизма в системі рaзрушaючих фaкторoв чoлoвeчecкoгo кaпiтaлa / С. В. Гармаш // *Science*

- and education: trends and prospects : coll. of sci. art. – New York : Yunona Publishing, 2018. – P. 84-90.
9. Павловський А. Проблеми реформування оплати праці в Україні. 06.11.2018 [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://hvylyia.net/analytics/economics/problemi-reformuvannya-oplati-pratsi-vukrayini.html>
 10. Украина - мировой рекордсмен по "плохим кредитам", - Фіала. 03.07.2020 [Електронний ресурс] // Режим доступу : <https://censor.net.ua/news/3206020/ukraina-mirovoyi-rekordsmen-po-plohim-kreditam-fiala>
 11. Гармаш С. В. Моральний вимір як основна складова виходу України з системної корупційної кризи / С. В. Гармаш // Інформаційні технології: наука, техніка, технологія, освіта, здоров'я: наук. вид. : тези доп. 27-ї міжнар. наук.-практ. конф. MicroCAD–2019, [15-17 травня 2019 р.] : у 4 ч. Ч. 3 / ред. Є. І. Сокол. – Харків : НТУ "ХПІ", 2019. – С. 122.
 12. Десять вимог МВФ : Транш всупереч народу. 12.11.2019 [Електронний ресурс] // Режим доступу : <https://zik.ua/news/2019/11/12/desiat-vymoh-mvf-transh-vsuperech-h-narodu-944372>
 13. ЄС попередив Раду про неприпустимість підтримки українського машинобудування. 04.07.2020. [Електронний ресурс] // Режим доступу : <https://ua.korrespondent.net/business/economics/4248144-yes-poperedyv-radu-pro-neprypustymist-pidtrymky-ukrainskoho-mashynobuduvannia>
 14. Колтунович О. За підсумками 2019 року ВВП України скоротився на 16,1% порівняно з докризовим 2013 роком. 09.04.2020 [Електронний ресурс] // Режим доступу : <https://zik.ua/blogs/za-pidsumkamy-2019-roku-vvp-ukrainy-skorotyvsia-na-161-porivniano-z-dokryzovym-2013-rokom-964900>
 6. Garmash S. V. Reformuvannia ekonomiky chy podalshе pohrabuvannia krainy (znachushchist liudskoho chynnyka) [Economic reforming or further looting of the country (significance of human factor)] // *Aktualni problemy ekonomiky ta upravlinnia v umovakh systemnoi kryzy : materialy Mizhnar. nauk.- prakt. internet-konf., 28 lystopada 2017 r.* [Actual problems of economy and management in the conditions of systemic crisis: materials Intern. scientific-practical internet conference]– Lviv : Lvivskiy instytut MAUP, 2017. – pp. 104-107.
 7. Garmash S. V. Vidsutnist' personal'noi vidpovidal'nosti yak motyvator bezladdya ta bezzakonnya [Lack of personal responsibility as a motivator of disorder and lawlessness] // *Strategii innovatsiinogo rozvytku ekonomiky Ukrainy: problemy, perspektyvy, efektyvnist' : tr. 5-I Mizhnar. nauk.-prakt. Internet-konph. stud. ta molodyh vchenykh, 20 grudnya 2014 r. / red. P.G. Pererva, E.M. Stokov, O.M. Gutsan.* – Kharkiv: NTU "KhPT", 2014. – pp. 18-19.
 8. Garmash S. V. Rol' nepotizma v sisteme razrushayushchikh faktorov chelovecheskogo kapitala [The role of nepotism in the system of destructive factors for human resources] // *Science and education: trends and prospects : coll. of sci. art.* [Strategies of innovative development of economy of Ukraine: problems, prospects, efficiency: tr. 5th International. scientific-practical Internet conf. stud. and young scientists]– New York : Yunona Publishing, 2018. – pp. 84-90.
 9. Pavlovs'kyi A. Problemy reformuvannya pratsi v Ukraini [The problems of labour reforming in Ukraine]. 06.11.2018. [Electronic resource]. - Access mode : <http://hvylyia.net/analytics/economics/problemi-reformuvannya-oplati-pratsi-vukrayini.html>
 10. Ukraina – mirovoi rekordsmen po "plohim kreditam", - Fiala [Ukraine - the world record holder for "bad loans", - Fiala]. 03.07.2020. [Electronic resource]. - Access mode : <https://censor.net.ua/news/3206020/ukraina-mirovoyi-rekordsme-n-po-plohim-kreditam-fiala>
 11. Garmash S.V. Moral'nyi bymir yak osnovna skladova vykhodu Ukrainy z systemnoi koruptsiinnoi kryzy [Moral dimension as the main component of Ukraine's exit from the systemic corruption crisis] // *Informatsiini tehnologii: nauka, tekhnika, tekhnologiya, osvita, zdorov'ya* [Information technologies: science, engineering, technology, education, health]: *nauk. vyd. : tesy dop. 27-I mizhnar. nauk.-prakt. konf. MicroCAD–2019, [15-17 travnia 2019 r.] : u 4 ch. Ch. 3 / red. Ye. I. Sokol.* – Kharkiv : NTU "KhPT", 2019. – p. 122.
 12. Desiat vymoh MVF : Transh vsuperech narodu [Ten requirements of the IMF: The tranche is against the people] 12.11.2019. [Electronic resource]. - Access mode : <https://zik.ua/news/2019/11/12/desiat-vymoh-mvf-transh-vsUPERECH-narodu-944372>
 13. ІЕС попередив Раду про неприпустимість підтримки українського машинобудування. 04.07.2020 [The EU warned the Rada about the inadmissibility of supporting Ukrainian machine-building] 04.07.2020 [Electronic resource]. - Access mode : <https://ua.korrespondent.net/business/economics/4248144-yes-poperedyv-radu-pro-neprypustymist-pidtrymky-ukrainskoho-mashynobuduvannia>
 14. Koltunovych O. Za pidsumkamy 2019 roku VVP Ukrainy skorotyvsia na 16,1% porivniano z dokryzovym 2013 rokom [According to the results of 2019, Ukraine's GDP decreased by 16.1% compared to pre-crisis 2013]. 09.04.2020. [Electronic resource]. - Access mode : <https://zik.ua/blogs/za-pidsumkamy-2019-roku-vvp-ukrainy-skorotyvsia-na-161-porivniano-z-dokryzovym-2013-rokom-964900>

References (transliterated)

1. Garmash S. V. Otsinka sotsialno-ekonomichnoi sytuatsii na osnovi analizu statystychnykh pokaznykiv (na prykladi Ukrainy) [Assessment of the socio-economic situation based on the analysis of statistical indicators (on the example of Ukraine)] // *Visnyk Nats. tekhn. un-tu "KhPI" : zb. nauk. pr. Temat. vyp. : Tekhnichnyi prohres ta efektyvnist vyrobnytstva.* [Bulletin of the National tech. University "KhPI": Coll. Science. etc. Topic. issue : Technical progress and production efficiency]– Kharkiv : NTU "KhPI". – 2013. – no 66 (1039). – pp. 190-195.
2. Garmash S. V. Vid shostoї ekonomiky u sviti do samoї bidnoї natsii Yevropy [From the sixth largest economy in the world to Europe's poorest nation] // *Aktualni problemy ekonomiky ta upravlinnia v umovakh systemnoi kryzy : materialy Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf., 27 lystopada 2019 r.* [Actual problems of economy and management in the conditions of systemic crisis: materials Intern. scientific-practical Internet conference]– Lviv : Lvivskiy instytut PrAT "VNZ" MAUP, 2019. – pp. 154-156.
3. Garmash S. V. Vsebichna dehradatsiia yak novyi vyток "rozvytku" ukrainskoho suspilstva na suchasnomu etapi (znachennia liudskoho resursu) [Comprehensive degradation as a new round of "development" of Ukrainian society at the present stage (the importance of human resources)] // *Aktualni problemy ekonomiky ta upravlinnia v umovakh systemnoi kryzy : materialy Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf., 28 lystopada 2018 r.*[Actual problems of economy and management in the conditions of systemic crisis: materials Intern. scientific-practical internet conference] – Lviv : Lvivskiy instytut MAUP, 2018. – Ch. 1. – pp. 222-225.
4. Norvezke ekonomichne dyvo [Norwegian economic miracle]. 05.06.2016. [Electronic resource]. - Access mode : https://uk.wikipedia.org/wiki/Норвезьке_економічне_диво
5. Norvehya. Realnost Norvehyu – mechta dlia Rossyy [Norway. The reality of Norway is a dream for Russia]. 05.06.2016. [Electronic resource]. - Access mode : <https://prizrak777.livejournal.com/166224.html>

Надійшла (received) .2020

Відомості про авторів / Сведения об авторах / About the Authors

Гармаш Сергій Володимирович (Гармаш Сергей Владимирович, Garmash Sergii) – Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», старший викладач кафедри менеджменту інноваційного підприємництва та міжнародних економічних відносин; м. Харків, Україна; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5471-379X>; e-mail: sv_garmash@ukr.net